(19) Братъ обиденъ по *непристжпенъ* е отъ
крѣпъкъ градъ;
И разногласията *имъ* сѫ като вереи на
стълпъ.
(20) [л]Отъ плодоветѣ на устата на человѣка
ще се насити утробата му:
Отъ произведението на устнитѣ си ще
се насити.
(21) [м]Смъртъ и животъ е въ рѫката на язи-
кътъ;
И който го обичатъ ще ядатъ плодове-
тѣ му.
(22) [н]Който е намѣрилъ *добра* жена намѣ-
рилъ е благо,
И получилъ е благодать отъ Господа.
(23) Сиромахътъ говори съ моления;
Но богатийтъ отговаря съ [о]жестокость.
(24) Человѣкъ *който има* приятели трѣбва
да се обхожда приятелски;
[п]И има приятель по тѣсенъ и отъ
братъ.

ГЛАВА 19.

[а]По добъръ е сиромахътъ който ходи въ
цѣлостьта си
Нежели развратний въ устнитѣ си който
е и безуменъ.
(2) На душата невѣжеството наистина не е
добро;
И който бърза съ нозѣтѣ спжва се.
(3) Безумието на человѣка искривява пѫтьтъ
му;
И [б]сърдцето му негодува противъ Господа.
(4) [в]Богатството притуря много приятели;
А сиромахътъ бива оставенъ отъ приятеля
си.
(5) [г]Лъжливий свидѣтель нѣма да остане не-
наказанъ;
И който говори лъжи нѣма да избѣгне.
(6) [д]Мнозина търсятъ лицето на *щедрийтъ;
И [е]всякой е приятель на дающийтъ да-
рове.
(7) [ж]Сиромахътъ го мразятъ всичкитѣ му
братия, —
[з]Колко повече ще отбѣгватъ отъ него
приятелитѣ му!
Той тича слѣдъ думи които нѣма *да се
изпълнятъ*.
(8) Който придобива умъ обича душата си:
Който пази благоразумие [и]ще намѣри
добро.
(9) [і]Лъжливий свидѣтель нѣма да остане не-
наказанъ;
И който говори лъжи ще погине.
(10) Изнѣженостьта не прилича на безу-
менъ, —
Много по малко [к]на рабъ да властвува
надъ началници.
(11) [л]Благоразумието на человѣка въспира
яростьта му;
[м]И слава му е да се не призира на
прѣстжпленето.
(12) [н]Гнѣвътъ на царя е като рикание на
лъвъ,
А [о]благоволението му като роса на трѣ-
вата.
(13) [п]Безумний синъ е погибель на отца си;
И [р]прѣпирнитѣ на жена сѫ непрѣстан-
но капание.
(14) [с]Домъ и богатство се оставятъ наслѣ-
дие отъ отцитѣ;
Но [т]благоразумна жена отъ Господа *се
дава*.
(15) [у]Лѣностьта хвърля въ дълбокъ сънъ;
И мързелива душа [ф]ще е гладна.
(16) [х]Който пази заповѣдьта съхранява ду-
шата си;
А който прѣзира пѫтищата си ще по-
гине.
(17) [ц]Който помилва сиромаха заима Го-
споду;

л Гл. 12; 14. 13; 2.
м Виж. Мат. 12; 37.
н Гл. 19; 14. 31; 10.
о Як. 2; 3.
п Гл. 17; 17.
—
а Гл. 28; 6.
б Псал. 37; 7.
в Гл. 14; 20.
г Ст. 9. Исх. 23; 1. Втор. 19; 16, 19. Гл. 6; 19. 21; 28.
д Гл. 29; 26.
* *Или*, князя.
е Гл. 17; 8. 18; 16. 21; 14.
ж Гл. 14; 20.
з Псал. 38; 11.
и Гл. 16; 20.
і Ст. 5.
к Гл. 30; 22. Еккл. 10; 6, 7.
л Гл. 14; 29. Як. 1; 19.
м Гл. 16; 32.
н Гл. 16; 14, 15. 20; 2. 28; 15.
о Осия 14; 5.
п Гл. 10; 1. 15; 20. 17; 21, 25.
р Гл. 21; 9, 19. 27; 15.
с 2 Кор. 12; 14.
т Гл. 18; 22.
у Гл. 6; 9.
ф Гл. 10; 4. 20; 13. 23; 21.
х Лука 10; 28. 11; 28.
ц Гл. 28; 27. Еккл. 11; 1. Мат. 10; 42. 25; 40. 2 Кор. 9; 6—8. Евр. 6; 10.